

τῶν ὁποίων δὲν ἔπαυτε ποτὲ νὰ φροντίζῃ, φιλοτιμού-
μενος κατὰ τὸ σύνθημα νὰ υπερασπίζηται πάντοτε τὰ
δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων, ὡς μόνος
περιλειπθεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ γενναίων καὶ μεγα-
λεπιδολῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν ἐλευθέραν
Ἑλλ. καὶ ἐνδόξως ἐκπαλαί ὑπὲρ αὐτῆς ἡγωνίσθησαν. (1)

Ὁ Κ. Χριστίδης νὰ ἴδῃ καθ' ὅλον τὸ κράτος
γενικὴν τὴν εὐφορίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων
ἢ δὲ ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ νὸ χρησιμεύσῃ
ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, καθὼς καὶ ἡ
ἀκλόνητος ἐπιμονὴ τοῦ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκono-
μικοῦ κλάδου.

Ὁ Κ. Πάϊκος νὰ συμβιβάζῃ τὴν αὐστηρότητα τῶν
νόμων μὲ τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, συντέ-
μων, ὅσοι τὸ δυνατόν, τὰς ἀνακρίσεις τῶν ὑποδίκων διὰ
νὰ μὴ κακοπαθῶσι καὶ ταλαιπωρῶνται, ἢ καὶ ἀποθνή-
σκωσιν ἐνίοτε ἀθῶοι, ἀλλ' ὑποποιοὶ πολίται εἰς τὴν
φωλακὴν. Πόσον ἤθελε τιμᾶσαι τὴν ὑπουργίαν τοῦ δια-
χωρίζων ποτὲ τὴν φωλαίαν τῶν κακούργων ἀπὸ τὴν
εἰρετὴν τῶν πλεμμελητῶν.

Ὁ Κ. Βιάχος νὰ παραδέχεται, ὅτι δύναιται, οὐχί
μόνον τὸ ἀπλῶς, ἢ καὶ ἄλλους ὁρθεῖν, ἀλλὰ καὶ το
κατὰ συνειδητὴν ἐνταυτῷ δικαίον· ἐπειδὴ κυρίως ὅτι,
στηρίζεται ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀσφυλοῦς ἐκείνης προξενεῖ
βεδαλῶν μὲν ὠφέλειαν εἰς τὸ κοινόν, τιμὴν δὲ ἄλδιον εἰς
τοὺς ἄρχοντας.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία νὰ κινῆται πάντοτε ἀπὸ
πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ
τάξιν, καθὼς καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλλην. λαοῦ.

Τὸ ἔθνος δὲ αὐτὸ σύμπαν νὰ προσέγεται ἀδιακόπως
ἐπὶ τὰ κρίσιμα διὰ τῆς ἀνθρώπου παιδείας, τῶν τεχνῶν,
τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Καθὼς μεγάλοι τῆς φύσεως μεταβολαὶ προ-
ναγγέλλονται μακροθιν ὑπὸ διαφόρων φαινομένων, αἱ
πολιτικαὶ ταραχαὶ, βραχυμὲν τὰ μέλλουσι νὰ ἐξαπλωθῶσιν
εἰς πλατὺν κύκλον, ἔχουσιν ἰδιαίτερα τινὰ σημεῖα, τὸν
φόβον τῶν Κυβερνήσεων, τὴν δυσαρεσκίαν τῶν λαῶν,
τὴν ὑπουλον τῆς κοινῆς γνώμης οἰκτικῆς, τὸν καταρτι-
σμὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸν θρόον ἀπειριῶν ἀγγελιῶν.

Τούτο συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν, οὐτόθιν
δὲ ἀντανακλᾶται τὸ ἀποτέλεσμα καὶ εἰς ὅλην τὴν
λοιπὴν Εὐρώπην, ἰσως δὲ καὶ τὴν Ἀνατολὴν αὐτὴν
σὺμπασαν.

(1) Καὶ ἐσχάτως ὁ Κ. Παλαμίδης υπερασπίσθη,
ἐκτὲρ τις ἄλλος, τὴν ἀμφισβητουμένην εἰσέτι ἐν τῷ
ὑπουργικῷ συμβουλίῳ σύστασιν δαρειστικῆς τρα-
πέζης ἐκ τριάκοντα ἑκατομμυρίων γράγκων ἐπὶ
τόκῳ 6 τοῖς 0/0 τὴν ὁποίαν προτείνουσιν εἰς τὴν
Κυβέρνησιν οἱ βασιλεύοντες Ῥωσσοὶ.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις τῶν παριστάνουσιν ὅτι
πολὺ νεφελώδη τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα καὶ ἀστρα-
αἰφνίδιαι ἐνδέχεται νὰ ἀναλάμψωσιν ὡς πρόδρομοι τῆς
ἐκπατελοῦσης καταιγίδος.

Ἐπειδὴ λέγεται ὅτι ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Ναπολέοντος
δὲν ἀνεγνωρίσθη, οὔτε εὐκόλως μέλλει νὰ ἀναγνωρισθῇ
ὑπὸ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐκτὸς τῆς Ἀγ-
γλίας. Ἐν διατάξει τῶν κατὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ νέου
αὐτοκράτορος φαίνεται ὡς προχειρότατον πρόσκομμα,
ἡ τοῦλάχιστον εὐπρόσωπος πρόφασις τῆς διαφορᾶς.

Ἡ Ἀγγλία κειμένη, ὡς εἰπείν, οὐδετέρα, προ-
τρεπίσθη πρὸ πολλοῦ πολεμικῶς, ἥδη δὲ ἐπέστη
καὶ τοὺς περιφανεστάτους τῶν πολιτικῶν οὐτῆς ἐ-
δρῶν ἐν τῇ διοικίῃ τῶν πραγμάτων, λαβούσα αὐ-
τοῦ ὡς ἀκροθίνιον ἐκ τῶν διαφόρων Κυβερνητικῶν,
κοινωνικῶν κομμάτων.

Ἐκτὸς τούτων καὶ ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς Πρω-
σίας πιθανολογεῖ τὴν μέλλουσαν δατάραξιν τῆς Εὐ-
ρώπης ἀπαριθμοῦσα κατὰ τάξιν τὰς αἰτίας ὡς ἐξέρχονται.

1) Τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς
Ἑλλάδος.

2) Τὴν τύχην τῆς ἡγεμονίας τῆς Τύνιδος ἀπὸ
θανόντος τοῦ ἡγεμόνος, ἀπ' οὗ ἐκληροδότησεν αὐτὴν
ἡ τὴν κηδεμονίαν αὐτῆς εἰς τὴν Γαλλίαν.

3) Τὴν μὴ ἀναγνωρίσιν τοῦ Γουρκικοῦ δανείου.

4) Τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ παράπλου τῶν ἄλλογενῶν
πλοίων εἰς τὸν Βόσπορον.

5) Τῶν ἀποκλεισμῶν ξένων νομισμάτων.

6) Τὸ ζήτημα τῶν ἁρίων προσκυνημάτων τῆς Ἱερουσαλῆμ.

7) Τὸν πόλεμον τῆς Συρίας.

8) Τὴν ἀμφισβήτησιν τῶν Τούρκο-Περσικῶν μέ-
ρων.

9) Τὴν ταλαιπωρίαν καὶ καταδυναστευσιν τῶν Ἀρ-
μενιανῶν τῆς Βόσνας.

10) Τὰ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Αὐστρίας νεώδη
ὀθωμανικὰ ὀχυρώματα.

11) Τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μαυροβουνίου.

Ἡ τελευταία αὕτη μάλιστα ἐνσασχολεῖ ἰδιαίτως
τοὺς διέποντας τὴν τύχην τῶν λαῶν μεγάλους ἡγεμό-
νας· ὅθιν ἀπ' οὗ διετάχθη ὁ Γαλλικὸς Πρόξενος νὰ
παρέμβῃ πρὸς συνομολόγησιν ἀμοιβαίας ἀνακωχῆς τῶν
πολεμουμένων λαῶν, γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀνεξαρ-
τησίας τοῦ Μαυροβουνίου κτλ.

— Ἐπιμελούμενος νὰ περιπολῇ κατὰ πάντα
τρόπον τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἀριστοκρασίαν
ὁ Ναπολεὼν συνεκάλεσεν, ὡς λέγεται, εἰς τὰ ἀνάκτορα
τὰς γυναῖκας τῆς ἀνωτάτης ταύτης τάξεως· αὐτὸς δὲ
εἰς μεγάλην αἵθουσαν ἔκειτο ὑπερμήκης τράπεζα φέ-
ρουσα πλῆθος κοσμημάτων πολυτίμων διεσπαρμένων
ὑποκάτω πολυτελοῦς ὑφάσματος, τὸ ποῖον τὰ ἐκάλυπτε.
Εἰς τὸ τοιοῦτο δειπνὸν παρεκλήθησαν νὰ ἐκτείνωσι τὰς
λευκωλένους χεῖρας τῶν αἱ εὐγενεῖς ἐκεῖνοι ἡμέτε-
ρῶν ἔλαβον ἑκάστη ὅ,τι ἡ τύχη ἡθέλησεν εἰς αὐτὴν
νὰ προσφέρῃ κατὰ τὴν ἐξέδον τοῦ νέου ἔτους καὶ τῶν
προοιμίων τῆς νέας αὐτοκρατορίας.